

Titel: Udrag fra Journalen DD

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K17", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K17*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Jette Knudsen; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2000 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-dd-kom-shoot-dd-367.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K17

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **Credo ut intelligam** : lat. »Jeg tror for at kunne forstå (erkende)«. Den ofte anførte sentens stammer fra Anselm of Canterbury (1033-1109) *Proslogion*, kap. 1: »Neque enim quaero intelligere, ut credam, sed credo, ut intelligam« (»For jeg søger aldrig at forstå for at kunne tro, men tror for at kunne forstå«), jf. W.G. Tennemann *Geschichte der Philosophie* bd. 1-11, Leipzig 1798-1819, ktl. 815-826; bd. 8,1, 1810, s. 120, note 71. Jf. også H.L. Martensens anmeldelse af J.L. Heibergs *Indlednings-Foredrag*, i *Maanedsskrift for Litteratur* bd. 16, Kbh. 1836 (222m,9), s. 516f.: »Den [hegelske filosofi] er Conseqventsen og Resultatet af Aarhundreders Arbeide, men for at forstaae dette kommer det an paa at fatte det Princip, der ligger til Grund for den philosophiske Retning, der kan kaldes *den herskende* i hele den nyere Tid, i sin Modsætning til Middelalderens christelige Philosophie. Middelalderens Philosophie hvilede i Troen, dens Princip er Anselms bekjendte *credam ut intelligam* [lat. jeg vil tro, for at jeg kunne forstå], der ikke er forskjelligt fra det ældgamle Ord: Guds frygt er Begyndelse til Viisdom.« Martensen gentager den lat. sentens nederst s. 516 og omtalte den også i sin licentiatafhandling *De autonomia conscientiae sui humanae* (239,21), s. 6.

I trykt udgave: Bind 17 side 248 linje 19